

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

XXXVI évf. 6 .szám

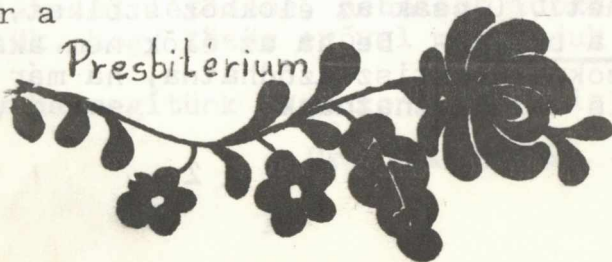
1987 október

Kedves Hittestvérünk!

Édes szüleid a Krisztus követő hitbe ígérték el téged, mikor megkereszteltek. Azóta felnőttél és magad gazdája lettél. Hogy megállhass az életben, időd oroszlánrészét lekötötte a megélhetéshez szükséges javak megszerzése, a család fenntartása. Azonban lelked ápolásáról, szeretettel kérünk, ne feledkezz meg.

Itt Caracasban 35 éve minden vasár- és ünnepnapon anyanyelveden hallhatod a Jézus tanítása alapján, a szeretet kösziklájára épített Isten ígését. Semmiféle jogi vagy erkölcsi kényszer sem akadályoz, hogy lelkedet abban a hitben, melyben kereszteltek, ápolod. Azonban lelkiismereted szabadsága itt az emigrációban gyülekezetünk fenntartása irányában reméljük megnyilvánul. Amennyiben időd nem engedi a rendszeres templombajarást a nagy ünnepeken kívül, úgy tanusítsd együttérzésedet anyagi megajánlással, hogy vállvetve, közösen tudjuk a templom fenntartásának költségeit fedezni. Az infláció okozta nehézségek arra kényszerítettek mindnyájunkat, hogy megajánlásainkat felemeljük. Létszámunk évről évre apad, de a szeretet mindent elfedez. Jöjj segítségiddel és Isten bő áldását vedd érte. Szeretettel vár a

Presbitérium

" DE AZTÁN VALAMI SZÉPET MONDJON, TISZTELETES ÚR!"

Az itt leírt jelenet nem megtörtént eset, a szereplők mind csak kitalált alakok. Mese az egész....

Csöng a telefon. X.Y. meghalt. Üzenik, hogy a temetés reggel 9-kor lesz.

A lelkésznek ismerős a név, hiszen az illető kapta a gyülekezet értesítőjét. Templomba sohasem jött. Most meghalt, és akkor egyszerre, mint ahogy a bűvész előrántja a cylinderből a kisnyulat, megtalálják a papot.

Kissé kényelmetlen ugyan a helyzet. Magyarázkodni kell.
- "Nem, templomba nem járt, az uram nem szerette a fari zeusokat, akik mutogatják a hitüket. Mert a vallás az ugy-e magánügy, nem tartozik másra!"

- "Mostanában nem fizettünk az egyháznak semmit, de régen nagyon adakozó volt a férjem. Én szívesen megfizetem a temetésért járó összeget."

(Nézzük, mennyit ér egy pap? - 9-re odamegy a ravatalozóba, 10-kor már a temetőben vannak, 11-re otthon is van. Adjunk neki jó órabért, mondjuk 200 bolivárt a két óra munkáért. Aztán szépen visszatesszük a dobozba, mint a bűvész a kisnyulat, a következő előadásig.)

A papnak is kényelmetlen a helyzet. Mit mondjon erről az emberről, akit nem ismert? ... "szerető férj, odaadó apa, önzetlen jóbarát, nagy magyar..."

- "Azt megértem, hogy nem tud róla személyes beszédet tartani, de valami szépet mondjon, Tiszteletes Úr."

- Hiszen van is sok szép ige a bibliában Isten végtelen szeretetéről, megbocsájtásáról, az örök békességről, melyet Isten az övéinek ad. - De sajnós az ellenkezőjéről is. Mert kétségtelen, hogy aki nem hisz, elkárhozik, megtérés nélkül nincs bocsánat és a bűnösöknek nincs békessége - mondja a biblia.

Mintha a papnak szabad választása lenne, hogy mit mondjon, mintha ő küldhetné a halottakat a mennybe vagy a pokolba.

Nem teheti. Ő csak az élőkhöz szólhat, a halál után Istené a szó. - De ha az élők nem akarják hallani... Pedig sokminden tisztázódhatna, ha már a ravatalozó előtt is találkozhatnánk.

A lelkész

Üzenet a gyülekezet tagjaihoz.

Hat esztendeje annak, hogy gyülekezetünk tagjai egyhangulag kijelentették, hogy szükségünk van, elkerülhetetlenül szükségünk van egy olyan lelkészre, aki teljes idejét a magyar gyülekezet gondozására fordítja, és ezért vállaljuk a szükséges anyagi alap előteremtését.

Az elmúlt hat év alatt Venezuela gazdasági helyzete gyökeresen megváltozott, de gyülekezetünk követelményei nem változtak, továbbra is elő kell teremteni a szükséges anyagi alapot.

Gyülekezetünk anyagi helyzete nap nap után nehezebb lesz, mert míg a hozzájárulások nagyon lassan növekednek, az infláció hatása nem lassan, de rohamosan emeli kiadásainkat. Kötelességünknek érezzük tehát a mai helyzetet őszintén feltárni gyülekezetünk tagjai, hívőink és barátaink előtt.

Már a januári közgyűlés elé terjesztett pénztári előirányzat jelzett egy hiányt, ami a már említett inflációs folyamat következtében nemcsak hogy nem csökkent, de fokozatosan emelkedett, úgyhogy ma már gyakorlatilag egy havi 6-8 ezer boliváros hiánnyal kell szembenéznünk.

A "hét bő esztendő" alatt létesített tartalékalapokat kezdjük felélni. A Luteránus Világszövetségtől ismét folyósított segély, kiadásainknak alig 10%-át fedezi, és emelésre nem igen számíthatunk.

Minden gyülekezet túlélése tagjainak a kezében van, vagy talán jobban mondva lelkében, akaratában van.

Ha akarunk, ha igazán akarunk, akkor tudunk is.

A langymeleg vállvonogatás, tessék-lássék segítség ma éppen úgy nem megoldás, mint ahogy az elmúlt 35 év sok nehézségét sem oldotta volna meg.

Akkor nehéz, talán a mainál még nehezebb körülmények között akartunk, tehát tudtunk.

Presbitériumunk szilárd meggyőződése, hogy számíthatunk mindenkire. Hisszük, hogy továbbra is szükséges a magyar gyülekezet létezése, nehezebb időkben különösen is. Hisszük, hogy közös erővel megoldjuk a nehézségeket.

Hisszük, hogy ha segítünk magunkon, Isten is megsegít.

Dr. Vladár Pál.

TEPLOS ÉS ISKOLA

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanítók reá.
De nincsen, aki köztetek
É szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitatthatatlan jogot ad:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten igéjét magyarul?!
S gyermekeitek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

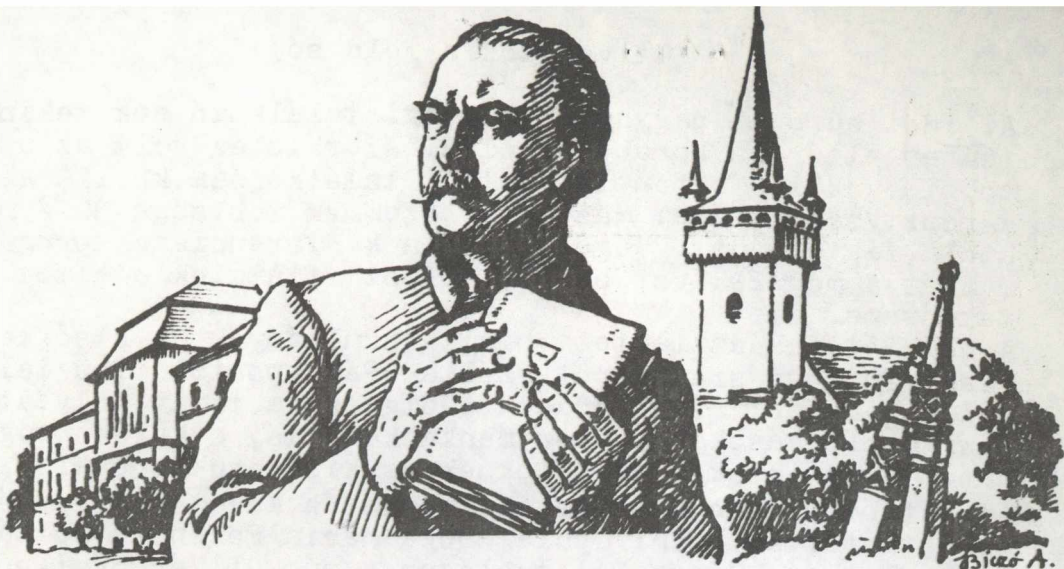
Kicsi fehér templomotokba
Most minden erők tömörülnek.
Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.
A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe, biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokom.
Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga
Istenéhez apai módján
És nyelven soháskodnia.
Csak nektek ajánlgatják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát?
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

1925

Reményik Sándor

SZEPTEMBERI LEVÉL.

Ugylátszik, hogy minden szeptemberben kezembe kell vennem a tollat lelkészünk kérésére, hogy próbáljak szivetekhez szólni: SEGITSETEK AZ ŐSZI VÁSÁRT ELŐKÉSZITENI.

Mindenkire szükségünk van. Kevesen maradtunk. Akik nem himeztek terítőket, párnákat, akik nem festettek padokat, azokat kérjük, segítsenek a sorsjegyek eladásában, a röpcédulák, meghívók terjesztésében. A férfiakat kérjük, jöjjenek különösen szombat délután és vasárnap reggel van szükség erős kezekre.

Minden testvérünket kérünk, adjon a sorsolásra nyere-ménytárgyakat. Asszonyainkat kérjük, hozzanak süteményeket, tortákat, ételeket.

Szeretném, ha elolvassátok figyelemmel Reményik Sándor 1925-ben írt versét. Ne hagyjátok a templomot!

Kicsi fehér templomokban
Most minden erők tömörülnek,
Kicsi fehér templompadokban
A holtak is mellettünk ülnek.

Nagyapáink, nagyanyáink
Szemükben biztatás vagy vád,
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

Éva Nyerges de Matute

"Ti vagytok a föld sója"

Az idei európai nagyheti ifjusági találkozó sok tekintetben eltért a korábbiaktól. Először is ez volt az utóbbi évek legjobban látogatott találkozója, kb. 110 volt a résztvevők száma. Másodszor ezeknek többsége 30 éven aluli fiatal volt. Végül ennek a konferenciának programját a még 20 évet be nem töltött fiatalok állították össze.

A délelőttönként tartott bibliatanulmányok az első kereszténynek só szerepéről szóltak Pál apostol missziói útjai alapján, az előadások pedig ezt a témát folytatták. Az előadásokat csoportmunka követte, s külön programot szerveztek a serdülőknek és kisgyerekeknek is. Az istentiszteleteket és áhitatokat a következő lelkészek tartották: Cseri Gyula, Dóka Mária, Ferenczy Zoltán Gémes István, Gémes Pál teológus, Joób Olivér, Kellner Ilona, Tüski István és Varga Pál.

A közösséget építő programok mindig nagyraértékelt részei a konferenciának. Ezek közé tartoztak az imaórák, amikor a koránkelők a konferencia eredményességéért imádkoztak. Ezeket főleg felnőttek vezették, míg az esti áhitatokat kizárólag fiatalok tartották.

A megnyitás utáni estén került sor a hagyományos ismerkedési estére, ezt követte Szent Imre professzor előadása a sónak a magyar irodalomban való szerepéről: "Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett", a Kolossé-beliekhez írt levélből vett idézet alapján.

Volt vetített képekkel gadagított Taizé-est, aztán egy "Magyar Show" (ejtsd SÓ), előadás a szerzetesi életformáról, zeneest Kodály "Psalmus Hungaricus"-ával. Nyolc fiatal Cs. Szabó László Lukács evangéliumáról szóló hangjátékát adta elő. Volt egy nagycsütörtöki vigilia és a résztvevők megnézhatték a "Jesus Christ Super Star" c. filmet.

Voltak egyéb spontán összejövetelek, játék- és ének esték, és egy kirándulás Schwabisch Hall-ba, mely sóbányájáról és sósfürdőjéről híres. A hivatalos program ismét diákparlamenttel ill. "morzsaszedéssel" zárult.

Az elválás husvét reggelén nem volt könnyű. A skandináv országokból jöttek előtt husszú út állott. A többiek Franciaországba, Svájcba, Hollandiába utaztak, de volt több magyarországi résztvevő, s egy jugoszláviai is.

Pósfay Görgy, Genf.

A közös terhek igazságos elosztása nagyon nehéz. A proletáriátus jelszava, hogy "fizessenek a gazdagok!" Jézus ezzel szemben elismeréssel szól a szegény aszszony kétkrajcárjáról, amit Isten dicsőségére adott.

Ma Venezuelában magyar egyházat sajnós "kétkrajcárból" nem lehet fenntartani. Persze sokkal többre azért még sincs szükség. Ha minden magyar protestáns fogyasztásának egy százalékát adná az egyháznak, akkor nem lenne hiány.

Ha 2000 a lakbér, ezután 2020-at kellene számolni, 20-at az egyháznak. Aki élelmiszerre 3000 Bs-t használ egy hónapban, ezután 3030-at számolna, s amikor egy autót vesz 130 ezerért, az valójában csak 1300-al lenne több az Isten dicsőségére adott 1 százalékkal.

Ezt áldozatnak nevezni ugyan nem lehet, de mégis kicsivel több, mint az özvegyasszony kétkrajcárja és így megoldódnának a gyülekezetnek anyagi gondjai. Kérünk tehát minden egyháztagot, hogy a jövőben így számolja havi megajánlását.

K.A.

Megrendülten vettük a hírt Baja Sándor testvérünk haláláról, aki 1903 III.23-án született Párisban, meghalt 1987.VIII.26-án.

A szerény és tartózkodó külső alatt komoly lelki és szellemi tartalommal rendelkező személy volt, az utolsó pillanatig tevékeny és minden iránt érdeklődő.

Presbitériumunknak sok éven át hű tagja volt, s az utóbbi években a revizori tisztséget látta el. Emlékét szívünkben őrizzük.

• — •

Hosszú szenvedés után Isten magához vette Andrády Lajosné, Jakabfi Évát 1987.X.3.-án. Budapesten 1923.VI.5-én született. A Lórántffy Zsuzsanna Nőgyeületnek buzgó tagja és egykor elnöknője volt. Köszönjük Istennek, hogy közöttünk volt, s mindnyájan hiányolni fogjuk.

FOR AVION

No Comerciales
I. N. P. R. E. S. O. S.

Rev. G. Pasfory
4 chemin de la Bride
CH-1224 Chêne-Bougeries
Suiza

Bs. 2

Congregación Hungara
Apartado 68 360
Caracas 1062-A
Venezuela

ISTENTISZTELETET Caracasban minden vasárnap 9¹⁵-kor
 tartunk magyar nyelven,
 10³⁰-kor német és Spanyol nyelven.

A LÓRÁNTFFY ZSUZSANNA NŐEGYLET idei őszi vásárát
 október 18-án tartja. -Hívja ismerőseit, barátait!
 Finom ételek, magyaros kézimunka, szép nyeremények.

VALENCIÁBAN legközelebb november 15.-én, vasárnap d.u.
 5 órai kezdettel lesz istentisztelet. - Előtte kávé és
 beszélgetés 4 órakor. Mindenkit szeretettel várunk.

A lelkeszi hivatal telefonja (02)33 73 52.

Impreso por: Acción Ecumenica,